

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41740

гр. С., 21.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110126679 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от К. П. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. С., ул. (АДРЕС), чрез адвокат Р. В. срещу Р. Д. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к.(АДРЕС) и Р. С. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. (АДРЕС).

След проверка съдът е приел, че поправената искова молба отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 и чл. 128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени на ответната страна, като в предвидения от закона срок ответниците са депозирали отговори на исквата молба, като исковите претенции са оспорени като недопустими и неоснователни.

С настоящето и по аргумент от разпоредбата на чл. 140 от ГПК съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът като приема, че исквата претенция е допустима, доколкото същата е заявена от лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния проект за доклад:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът твърди, че наследници на Д. Т. Я. - майка на ищеца и наследодателка, починала през 2014 г., са ищецът и бившият съпруг- Ц. К. Я.. Твърди се, че след своята смърт Д. Т. Я. е оставила част от недвижим имот, който е бил в съсобственост със съпруга й Ц. Я., който в момента е предмет на дело за делба.

Ищецът твърди, че Д. Я. е починала на 16.03.2014 г. и е оставила формално като наследници по закон своя син К. П. Д. и съпруга си Ц. Я.. Сочи се, ч по искане на Ц. Я. на 15.04.2014 г. до Нотариус Р., рег.№ 104 от НК, е било обявено саморъчно завещание, за което той е заявил, че е съставено от Д. Я. на 22.02.2022г. в негова полза, по силата на което е станал единствен собственик на общия имот. Твърди се, че Ц. Я. е починал на 01.07.2016 г., оставяйки универсално завещание в полза на Р. Д. Р..

Ищецът твърди, че две съдебно-графологични експертизи са били категорични, не само че завещанието не е писано от Д. Т. Я., но и че същото е изготвено от Ц. К. Я.:

съдебно-графологична експертиза по гр.дело № 30885/2017 г. на СРС - 120 състав и съдебно-графологична експертиза по гр.дело № 59041/2020 г. на СРС - 53 състав.

Във връзка с горното, ищецът твърди, че съставянето на неистински частен документ /завещание, за което се твърди, че е съставено на 22.02.2022 г. от Д. Т. Я./ от страна на Ц. К. Я. и употребата на това завещание на 15.04.2014 г. пред Нотариус Р. Р., рег.№ 104 от НК, представляват престъпно обстоятелство по смисъла на чл.124, ал.5 ГПК, което е от значение за едно гражданско правоотношение, а именно правото му да наследи починалата си съпруга Д. Я..

Ищецът сочи, че Ц. К. Я. се явява недостоеен да наследи съпругата си Д. Т. Я. на основание чл. 3, буква „в“, предложение 3 от Закона за наследството, тъй като съзнателно си е послужил на 15.04.2014 г. пред Нотариус Р. Р., рег.№ 104 от НК, с неистинското завещание с дата 22.02.2022 г. с посочен автор Д. Т. Я..

Твърди се, че завещанието, за което се твърди, че е съставено на 22.02.2022 г. от Д. Т. Я. в полза на Ц. К. Я. е неистинско и че в действителност последното е съставено от на неустановена дата и място, лично от Ц. Я.. Според ищеца, в резултат на използването на неистинско завещание, Ц. Я. формално е станал собственик на целия съсобствен с Д. Я. имот, който впоследствие е завещал на Р. Р. по силата на универсално завещание в нейна полза от Ц. Я..

Ищецът твърди, че Р. Р. е прехвърлила имота на Р. С. Г., като към настоящия момент между К. П. Д. и Р. С. Г. е налице висящо дело за делба /гр.дело № 59041/2020 г. на СРС, 53 състав/, по което, на основание наличието на недостойнство за наследяване по отношение на Ц. Я., ищецът претендира, че притежава половината от недвижим имот - Апартамент № 47, находящ се в гр. С., Столична община, Район Л., ж.к. (АДРЕС).

При горното се иска от съда да приеме за установено между страните наличието на престъпно обстоятелство от значение за едно гражданско правоотношение, изразяващо се в това, че Ц. К. Я., ЕГН *****, на неустановена дата и място, е съставил неистински документ, а именно саморъчно завещание, с посочена дата 22.02.2022 г., и с посочен автор Д. Т. Я. и е употребил този неистински документ, като сам е представил на 15.04.2014 г. същия пред Нотариус Р. Р., рег.№ 104 от НК, и е поискал от нотариуса да обяви това завещание.

Иска се от съда да приеме за установено между страните, че Ц. К. Я., ЕГН ***** е недостоеен да бъде наследник на Д. Т. Я., ЕГН *****, защото съзнателно си е послужил на 15.04.2014 г. пред Нотариус Р. Р., рег.№ 104 от НК с неистинското завещание с посочен автор Д. Т. Я..

С отговора на исковата молба ответниците Р. Д. Р. и Р. С. Г. (ответната страна) оспорват исковата претенция като недопустима поради липса на правен интерес, а по съществото си счита същата за неоснователна, а искът за преклудиран. Ответната страна оспорва твърденията, че процесното завещание е неистинско, както и че Ц. Я. се е ползвал съзнателно от него, като неистински документ, както и че той се явява недостоеен да наследи съпругата си на основание чл.3, буква „в“, предложение 3 от ЗН.

Ответната страна твърди, че Р. С. Г. не следва да бъде конституирана по настоящото дело, тъй като същата е приобретател и добросъвестно трето лице, като тя е придобила имота преди за същия да има какъвто и да било съдебен спор.

Ответната страна твърди, че Р. Д. Р. не следва да бъде конституирана по настоящото дело, тъй като същата не е собственик на процесния недвижим имот и към момента няма отношение към същия. Също така се сочи, че тя е наследник на Ц. Я. по силата на завещание, а не по закон.

С оглед изясняване на фактическата обстановка по настоящия спор, сочи че срещу Р. било образувано гражданско дело № 8939/2017 г. от Д., 24-ти състав на СРС, с което Д.

искал да бъде признат за собственик на % /една четвърт/ идеална част от недвижим имот - апартамент № 47, находящ се в гр. С., ж.к. (АДРЕС), с искането да му бъде предадено владението върху процесната идеална част, а Р. се легитимираше като собственик чрез две саморъчни завещания - от майката на ищеца и от Я.. Сочиха, че по делото била назначена съдебно-графическа експертиза, според която ръкописният текст и подписът на саморъчното завещание от 01.06.2016 г. на Я. били изпълнени от него, както и че не можело да се отговори дали ръкописният и цифров текст и изписаното име в мястото за подпис на саморъчното завещание от 22.02.2002 г. били на Д. Т. Я.. Излага твърдения, че Д. се отказал от предявения от него иск и делото било прекратено с Определение № 305754 от 19.12.2019 г. Същите твърдения се сочат и от втория ответник по делото - Р. Г..

Сочиха твърдения, че Д. образувал следващо производство гр.д. № 30885/2017г., 120-ти състав по описа на СРС, срещу Р. Г.. Допусната и изготвена била съдебно-графическа експертиза на саморъчните завещания на наследодателката Я.а и Я., чиито изводи били благоприятни за Д., а именно - Я.а не е изписала ръкописния текст в саморъчно завещание от 22.02.2002 г. и не е положила подписа си в графа „Завещател“ и че представените завещания са написани и подписани от Ц. К. Я.. С Решение № 261658/11.03.2021 г. по в. гр. д. № 3041/2020 г. на Софийски градски съд било потвърдено Решение № 157498/03.07.2019 г. по гр. д. № 30885/2017 г. на Софийски районен съд, с което било признато за установено в отношенията между страните Д. и Г., че ищецът бил собственик на 1/4 идеална част от недвижим имот. Изходът на този спор завършил с Определение № 60441/14.12.2021 г. на Първо гражданско отделение на ВКС, с което не било допуснато касационно обжалване на спора. В това производство Д. не предявил инцидентен установителен иск за признаване на основание чл. 3, б. „в“ от ЗН недостойнство на Я. да наследи съпругата си, което би довело до увеличаване на наследствения дял на ищеца. С оглед горното, счита че това му право се е преклудирало, като противното би означавало безкрайна възможност за Д. за шиканиране и злоупотреба с процесуални права. Същите твърдения се сочат и от втория ответник по делото - Р. Г..

Сочиха, че Д. подавал иск за делба, въз основа на който било образувано гр.д. № 59041/2020 г. по описа на СРС, по което дело твърдял, че Я. е недостоеен да наследи съпругата си Д. Я.. Допусната била повторна единична съдебно-графическа експертиза, която дала заключение в тотално противоположния смисъл на първоначалната такава, а именно, че саморъчното завещание на Я.а от 22.02.2002 г. не е написано и подписано от нея и че ръкописните текстове върху двете завещания са написани от едно и също лице - Ц. Я.. Изходът от този спор била допуснатата делба при следите квоти на съделителите: 1/4 идеални части за К. Д. и 3/4 идеални части за Р. Г., като СРС посочил, че не можел да уважи възражението за недостойнство на Ц. Я., тъй като същото не е доказано по надлежния ред. Същите твърдения се сочат и от втория ответник по делото - Р. Г.. Излага твърдения, че направените от същия твърдения и правни изводи били неправилни, тъй като престъплението по чл. 316 от НК, за което се твърдяло, че Я. е извършил, било несъставомерно и същото не произтичало и не се обосновавало от обстоятелствата и фактите изложени в исковата молба. При все това, сочи че заключенията на експертизите в горепосочените дела, изготвени от вещите лица М. Б. З. и К. Ц. И. не следвало да бъдат кредитирани. Твърди, че в исковата молба не е формулирано обвинението, така че да определи предмета на доказване по делото от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него, както и оспорва твърдението на ищеца, че Я. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 316 НК.

Ответната страна твърди, че ищецът не е изпълнил указанията на съда да конкретизира фактите и обстоятелства, на които основава претенцията си като опише елементите от фактическия състав на престъплението. Според ответната страна в исковата молба изцяло липсва правна квалификация на деянието и посочване на наказателна материално правна норма, а обвинението се основава на процесуално правната норма на чл.124, ал.5 от ГПК.

Допълнително, не е посочено и времето и мястото на извършване на престъпното деяние, което пречи да бъдат събрани доказателства за защита на Ц. Я..

Твърди се, че в исковата молба е допусната очевидна фактическа грешка, която следва да се отстрани, а именно навсякъде е посочено, че саморъчното завещание на Д. Я. е с дата 22.02.2022г., след като същото е с дата 22.02.2002г.

Ответната страна оспорва исковата претенция като недопустима, а по съществото си и неоснователна и моли искът да бъде отхвърлен. Счита настоящото производство за недопустимо поради липса на правен интерес от страна на ищеца за завеждането му, както и поради това, че искът бил преклудирал. Ищецът не сочил на коя от хипотезите, препятстващи развитието на наказателно производство се позовавал, съответно не представил доказателства за това. Поради, което за ответниците не ставало ясно от така изложеното в исковата молба, кое точно налага завеждането на исковата претенция. Оспорват се твърденията в исковата молба, че Ц. К. Я. е извършил престъпление по чл. 316 от НК, както и че същият е написал и подписал саморъчното завещание от 22.02.2002г. на Д. Т. Я.. Оспорва се твърдението на ищцовата страна, че процесното завещание е неистинско, както и че Я. се е ползвал съзнателно от него, като неистински документ, както и твърдението на ищеца, че Я. се явява недостоеен да наследи съпругата си на основание чл.3, буква „в“, предложение 3 от ЗН. Счита, че ответницата Г. не следвало да бъде конституирана по настоящото дело, тъй като тя била приобретател и добросъвестно трето лице, придобила имота преди за същия да има какъвто и да било съдебен спор.

Прави се изрично възражение за изтекла погасителна давност по отношение на двата обективно съединени иска, тъй като се твърди, че от обявяването на завещанието на Д. Т. Я. на 15.04.2014г. до завеждането на настоящото дело са изтекли повече от 8 години, а от смъртта на Ц. Я. на 01.07.2016г. повече от 5 години.

Иска се от съда да постанови решение, с което да отхвърли иска като неоснователен и недопустим и да бъде осъден ищеца К. П. Д., ЕГН:***** да заплати всички съдебни и деловодни разноски в настоящата инстанция.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

В настоящето производство е заявен установителен иск с квалификация чл. 124, ал. 5 от ГПК, с който ищецът иска да бъде установен факта за наличие на престъпното обстоятелство.

Иска се да бъде установено между страните, че Ц. К. Я., ЕГН ***** е недостоеен да бъде наследник на Д. Т. Я., ЕГН ***** във връзка с чл. 3, б. „в“ и чл. 42, б. „б“ от Закона за наследството.

3. Кои права и кои обстоятелства се признават - няма такива.

4. Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване - такива няма.

5. Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:

За ищеца е доказателствената тежест да установи в условията на пълно главно доказване, че завещанието е неистинско, както и че приобретателя по него си е служил с последното.

За ответника - носи доказателствената тежест да установи възраженията си заявени с отговора на исковата молба от които черпи права.

По доказателствените искания:

Ищецът е представил с исковата молба писмени доказателства, които следва да се допуснат като такива по делото. Ответниците са представили с отговора на исковата молба писмени доказателства, които следва да бъдат допуснати по делото.

И двете страни са поискали назначаването на съдебно - почеркова експертиза, които искания следва да бъдат уважени по делото.

Във връзка с гореизложеното, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА И ПРИЕМА, като доказателства по делото, приложените към исковата молба и отговорите на искова молба такива.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ, че по искането за допускане и назначаване на съдебно графическа експертиза - съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА** на страните, че във връзка с указаната им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда - по аргумент от чл.159, ал. 1 от ГПК.

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им указва, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства - отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях. **УКАЗВА** на страните в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС - 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда. **УКАЗВА** на страните в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата. Указва на страните, че Софийски районен съд има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е

необходимо да се направи регистрацията от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл. 38, ал. 2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез: 1. единния портал за електронно правосъдие - на адрес - <https://ecase.justice.bg/>; 2. квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Когато не е избрана възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес. Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия. Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции.

Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции.

Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от страната електронен адрес за връчване, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: 1. електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверено време или с квалифициран електронен времеви печат - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; 2. електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; 3. потвърждение, че съобщението е получено - при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 13.3.2024 година от 13:30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Да се връчи препис от настоящето на страните, като на ищеца с отговора на исковата молба.

Указва на ищеца да посочи ел.адрес за връчване и изрази становище дали желае връчване по реда на чл.38 и чл.38А от ГПК изрично, както и да посочи банкова сметка по смисъла на чл.127, ал.4 от ГПК при евентуално присъждане на разноски.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____